

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De ordine dicendorum in hoc tractatu. Et verbis Sacræ scripturæ, quæ
dissuadent Iram. Et quare Ira sit auferenda à corde. Capvt I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

damnum est, q̄ postquā inuidus dissolutus est à cæteris membris ecclesie, nō viuificatur à Spiritu sancto: sicut nec anima viuificat membrū, quod à corpore separatum est, & humor non ascendit ad ramum præcisum ab arbore. Præterea sicut inuidus non vult communicare bona sua proximo: sic non est dignus quod Deus communicet sibi bona sua.

TRACTATVS VIII. de Ira.

De his quæ valent ad detestationem Ira, PARS I. quæ habet quinque capitula.

De ordine dicendorum in hoc tractatu. Et verbis Sacre scripturæ, quæ dissuadent iram. Et quare Ira sit auferenda à corde.

CAPVT I.

EST superbiam & inuidiam, dicendum est de ira, quia tam superbia quàm inuidia frequenter occidit iram. De ira vero tractabimus hoc modo. ¶ Primo ponemus ea quæ valent ad detestationem iræ. ¶ Secundo ponemus diuersas diuisiones iræ. ¶ Tertio agemus de peccatis, quæ ex ira sequuntur. ¶ Ultimo de remedijs contra iram. Iram vero hic intelligimus, appetitum vindictæ. ¶ Ad detestationem vero iræ valere possunt verba sacre scripturæ, quæ nobis dissuadēt illā Genes. 45. Ne irascimini in via. Vbi insinuat causā quare fatuū sit irasci. Verbum est Ioseph ad fratres suos ituros ad patrē. Sic & nos sumus fratres in via ad patrē nostrum cælestē tendentes, & iudicem, qui iustitiā nobis plenariē exhibebit. Singulis diebus facimus vnā dietam magnā ad iudicē magnū, & ideo debemus esse in pace. Mart. 5. Esto contentus aduersario tuo, dum es in via, ne fortē tradat te aduersarius iudicij, & iudex tradat te ministro, & in carcerem mittaris. Amen dico tibi, non exies inde, donec reddas nouissimum quæ drachmā. Item Leui. 59. Non quæras vltionem: nec memor eris iniuriarū tuorum. Et Iob 36. Nō te superet ira, vt aliquē opprimat. Quo verbo insinuat̄ q̄ ira hostis sit nos impugnans. ¶ Magis timere debemus superari ab ira, quàm à quocunq̄ homine. Quicquid enim potest inferre iniuriarū, minus est quàm mors animæ, cuius causā est ira. Item Eccles. 7. Ne sis velox ad iram. Et Iaco. 1. Sit omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. Velox ad iram dicitur quæ dupliciter. Vno modo, quia velox est ad saliendū in ignem iræ. De facili enim irascitur. Alio modo dicitur aliquis velox ad iram, sicut equus dicitur velox ad calcaria, & bos ad stimulum.

Multum velox est ad irā, qui ira stimulatus transilit chaos magnum, quod est inter iram & pacem, & inter odium & amorem, quum ista maximè à se distent, contraria enim sunt. Multum velox est ad irā, qui quasi in puncto transilit à porta paradisi, scilicet à gratia ad portam inferni, scilicet ad peccatū mortale. Peccatum mortale dicitur porta inferni. Matth. 16. Portæ inferi non præualebunt aduersus eam. Quia nihil est inter peccatum mortale & infernū, nisi corpus, quia si anima discedit à corpore, citò est in inferno. Job 21. Ducit in bonis dies suos, & in puncto ad infernum descendunt. Bene velox est ad iram, qui ira stimulatus prius salit quàm attendat quò saliat. Qui in odiū cadit in foueam cadit profundam. Item Eccles. 12. Aufer iram à corde tuo: Auferenda est ira à corde, quia est quasi tempestas, mentem quasi grando destruens: sicut dicit Grego. Vnde sicut tempestas timetur vineæ: sic ira timenda est dordi. Auferenda est etiam ira à corde, quia est ignis infernalis bona animæ exurens. Proverb. 6. Nunquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, vt vestimentum eius non ardeat? Ira etiam est de illis serpentibus ignitis nequissimis, de quibus legitur Numer. 21. qui vexauerunt filios Israël in deserto; & hodie homines multos in deserto claustrum. Est etiā hostis auferens homini seipsum, sicut superbia auferit homini Deum, & inuidia proximum, sicut dicit magister Hugo de sancto Victore. Auferenda etiam est ira à corde: quia ad modum trabis oculum cordis impedit: vnde, Impedit ira animum, ne possit cernere verum. Vnde cum festucam de oculo corporis festinemus auferre, mirū est quomodo trabem iræ non festinamus auferre de oculo cordis. Mirum est etiam quomodo qui trabem iræ habet in oculo vult alios iudicare & corrigere. Vnde Matth. 18. Hypocrita, eice trabem primum de oculo tuo, & tunc videbis eicere festucam de oculo fratris tui. Item Ecclesiast. 10. Omnis iniuriæ proximi ne memineris. Ad Rom. 12. Nolite esse prudentes apud vosmet ipsos, nulli malum pro malo reddentes, vult autem Dominus amicos suos perfectæ bonitatis esse, & perfectæ nobilitatis; vt neque malum, neque rusticitas aliquo modo ex eis exeat. Curiales & nobiles huius mundi parum nobiles sunt, qui nulli malum faciunt, vel rusticitatem, nisi ipse prius eis simile fecerit. Quod constat non perfectæ nobilitatis esse. Cum enim non possit exire de sacco nisi quod in illo est, & rusticitas ex eis exeat, rusticitas prius in eis erat. Spinā enim & nō liliū se esse ostendit anima illa, quæ conuulsiis à proximo pūcta proximum

pungit. Non talis est amicitia Christi, vnde Cant. 2. Sicut illine
inter spinas. Item ad Rom. 12. Non vos defendentes charitatem
sed date locum iræ. Cum ira ignis sit, ab iracundis debemus nos
elongare, si non volumus ab eis exuri. Itē in eodem cap. Non
vinci à malo. A malo vincitur quis, quum malus efficitur, & ma-
litię sit subiectus. ¶ Secūdo valet ad iræ detestationem hoc, quod
multum displicet Deo, placet diabolo, nocet suo subiecto & pro-
ximo. Ad primum facit illud Ecclesia. 27. Ira & furor verę
execrabilia sunt. Et supple glo. interlin. in conspectu Dei.

Quod quinque de causis displiceat Ira Deo.

CAP. II.

Quinque de causis displicet ira multū Deo. ¶ Primo quia
spiritum eius turbat. Vnde ad Ephe. 4. Nolite contristare
spiritum sanctum. Greg. Dum ira animam pulsat. Spiritus
suo suam habitationem perturbat, imò quandoque Patre, & Spi-
ritum sanctum de hospitio suo expellit, & diabolum in-
troducitur. Sicut in pace factus est locus Dei: sic in ira factus est
locus diaboli. ¶ Secundo imaginem Dei in templo eius dissipat.
Imaginem diaboli ibi ponit. vnde super illud Iob 5. Vitam
sancti interficit iracundia. dicit Grego. Mansuetudo imaginem Dei
in nobis seruat, qui semper tranquillus est: sed ira dissipat, quæ
multis virtutibus priuat, quæ dum quietem mentis tollit. Spiritus
sanctus non requiescit. Quod autē multū displiceat Deo, quum
imago eius in homine dissipatur, ostendi potest, per hoc quod
dicit Aug. super Psalm. Domine in ciuitate tua imaginem ipso-
rum ad nihilum rediges. Merito, inquit August. imaginem ipso-
rum ad nihilum rediget Deus in caelesti ciuitate: quia ipsi in
terrestri ciuitate imaginem eius ad nihilum redegerunt. Et
per hoc quod tantum peccatū reputaretur, si aliquis imaginem
Christi in ecclesia Dei dissiparet, & idolum alicuius dæmonis
in loco eius poneret. ¶ Tertio displicet ira Deo, quia templum Dei
incendit. Psal. Incenderunt igni sanctuarium tuum. & 1. ad Cor.
Nescitis quia templum Dei estis vos, & spiritus Dei habitat
in vobis? Si quis autem templum Dei violauerit, disperdet
Deus. ¶ Quarto, quia nullum vitium sic contemnit Deum, quæ
ira. Hoc vitium se erigit apertè contra Deum. Vnde ad homin.
iratum videtur pertinere illud Iob 15. Terendit aduersus Deum
manum suam, & contra omnipotentem roboratus est. Curre-
rit aduersus eum erecto collo. Homo iratus Deum contumelia
afficit, & nititur expuere in faciem eius. Iob. 30. Faciem meam
aspicere non verentur. ¶ Quinto displicet Deo, quia Deo auferit